

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Poesis Sacra Sive Vitae, Mortis, Et Resurrectionis
Salvatoris Nostri Jesu Christi Historia**

Hermanni, Joachim Heinrich von

Hildesii, 1743

VD18 10904743

4tò. Ejusdem ab Herode ad Pilatum ignominiosa remissio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68828](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68828)

Continuata colit. Quis te sermonis Iesu
 Censeat, Herodes, dignum? qui nuper ovibus
 Cædibus assiduis; bipedum quoq; pessimus ipsum
 Qui tibi gratus erat, jugulasti latro Joannem,
 Excepit varios, semotâ plebe, Tyranni
 Regia Magnates: Jesum ferventibus illi
 Accusant studiis; Herodes verò reponit:
 Quid mihi cum fatuo? precibusq; minisq; rogatus
 Nec labium movit; sicut simulacra Deorum
 Oragerunt, sed muta tacent: præstabit, in alba
 Veste putatitium regem derideat Aula,
 Expediunt mandata viri; chlamys alba lacertis
 Injicitur; gaudet curvato poplite Regem
 Miles adorando: volitat sacra tempora circum
 Multa manus; barbam trahit hic, trahit ille capillos,
 Taliter illusum sub densâ plebe remittit
 Herodes Dominum. Prohibet dolor illa referre,
 Quæ meus in reditu Jesus ad Præsidis ædes
 Sustinuit: nimum satis est, si dixerò, tota
 In stolidos super hunc fuit urbs effusa cachinnos,
 Blasphemos prohibete sales! est ultio, cives,
 Præ foribus Dominae populorum! verba Prophetæ
 Non spernenda! sciet maturo tempore Cælum
 His adhibere manus! Mansuete revertere Jesu;
 Arbitror illusum satis esse: revertere magni
 Angele consilii, Patris Sapientia, Virtus,
 Splendor, & immensi Thesaure revertere Cæli:
 Me tibi do comitem, sociusque doloribus adsum.

POESEOS SACRÆ ET PARTIS QUARTÆ
 INDUCTIO QUARTA.

S. MARCUS. CAP. 15.

Pilatus iterum respondens ait illis: Quid ergò vultis faciam
 Regi Judæorum? At illi clamaverunt: Crucifige eum.
 Pilate

Pilatus verò dicebat illis: Quid enim mali fecit? At illi magis clamabant: Crucifige eum &c.

SYNOPSIS.

Dominus & Salvator noster Jesus Christus, ab Herode ad Pilatum ignominiosissimè reductus, à Judæis eorumque Principibus, non obstante Pilati debortatione, qui Christi innocentiam omni modo demonstrare cupiebat, ad probrosa crucis mortem, crudeli sedueta plebis vociferatione postulatur.

Herodes inimicus erat spretorque Pilati;

Hic erat Herodis: parib9, quod constitit urbi, ^{Luc. 23.12.}

Ardebant odiis: sed cùm Rex pacis ad Aulam

Herodis traheretur, atrox cum tigride pardus

Fœdus amicitiae pepigit. Quis cogitet? ipsis

Dæmonibus pax hæc requiem, veniamq; dedisset,

Si potuisset adhuc grandæva superbia duram

Flectere cervicem, Jesu mitissime Regum!

Nobis, oro, tui quotquot sub Sole vocamur

Nominis hæredes, inspira pacis amorem.

Pax reparata quidem; sed te compello Pilate,

Quid Domino facies? audis! infania vulgi,

Pontificum delusa dolo, vehementiùs urget

Supplicium vincti. Nunquid tibi constat abundè

Integritas sincera viri? mirabor inanem

Justitiæ, quâ nuper eras accensus, amorem.

Præses in ancipiti curarum turbine, qualem

Arripiat causam dimittendique colorem,

Ignorans, propiùs Judææ culmina gentis

Accersit: veniunt ex totâ gente Supremi;

Cum Scribis veniunt Proceres; venit ipse malorum ^{Luc. 23.13.}

Pontificum Summus Caiphas: quibus ille coactis,

Celsus in orchestra, distinctâ voce perorat:

Nescio, quid fati dubiâ vertigine Mundum

Circumagat! vitium pulchræ Virtutis honorem

Absorbet; ferale nefas mutatur in æquum;

O 5

Ante

Ante scelus, factique fidem, sententia mortis
 Percutit infantes; & quando recondidit enses
 Carnificis damnosa manus, quid fortè malorum
 Fecerit occisus, fero censore rogatur.
 Impietas manifesta, Patres! quâ nolo teneri: (dent
 Numina muta quidem; sed dum sua verba remor-
 Ultrices acuunt frameas. Quid dicere tentem,
 Non latet: ecce virum, de quo præclarus in urbe
 Circumit rumor; cujus facundia, multis
 Prodigis ornata, senum juvenumque favores
 Comiter attraxit, dignumque recepit amorem.
 O hominum fucata fides! hunc vultis atroci
 Supplicio mortis removeri! qualis amabò
 Iste furor, Patres? dum, quæ sit causa rigoris
 Posco; supervacuum mihi, dicitis, ista referre.
 Dum nitor contrâ; legem, clamatis, habemus
 Quæ jubet hunc tolli: dum fortius urgeo vinc-
 Scire nefas, Superi! prætenditis esse rebellem
 Et seductorem populi, qui Regis honores
 Ambiat, & patrias studeat pessumdare leges.
 Discussi totam, quantâ brevitate licebat,
 Materiam facti; siquidem pertæsa morarum
 Plebs urgebat opus; sed pro (sacra Numina testor
 Corpore delicti, non vidî corporis umbram.
 Novistis, quòd vera loquar; sed an inde remissi
 Fervor inhumanæ plebis? civiliter urfi
 Dissuadere malum; genui nova pabula flammis
 Invidiæ; nihil ista moror; quòd oporteat esse
 Cordatum, qui jura colit, jubet Author eorum
 Quam vincti noxam vestræ quoque Legis amator
 Herodes reperit? multorum sanguine Regni
 Sceptra cruentavit; sed ab hoc prudenter atroc-
 Abstinnit pœnas, ejusque silentia risu

Luc.
 23.15.

Et nugis Procerum, non funere, digna putavit,
 His bene perpensis, Patres, nolite gravari,
 Quòd subterfugiam, vestro populique rogatu
 Condemnare virum; cuius, quod jura requirunt,
 Verificare nefas testes, mera falsa locuti,
 Non poterunt: cohibete viros; facitote, recedat
 Plebs nimium commota; nihil restabit agendum,
 Quàm vi Justitiæ vincitum dimittere: dixi.
 Præfidis asperitas, & acutus sermo momordit
 Livida corda Patrum, confuso murmure verba
 Discutiunt; referuntque suis, à Præsidente, verso
 Iustitiæ cursu, vinciti delicta foveri.
 Infremuit stimolata cohors, ut aquaticus Auster,
 Aut rigidus Boreas per opaca silentia sylvæ,
 Et nemorum frondes raptus: plebs, dico, tumultu
 Infremuit; nec enim, nisi præstò fulgur atrocis
 Militiæ tenuisset eam, mansisset inausum,
 Quidquid seditio vel dira rebellio tentat.
 Hos inter populi fremitus vox eminent una,
 Quæ culpat Dominum, quòd amet cupiatque vo-
 Filius Excelsi. Præses, qui mente sagaci, (cari
 Quâ decoratus erat, complura notaverat antè
 In Domino, solitas hominum superantia dotes,
 Turbatus novitate rei, descendit ab alto,
 Ingressusque domum Iesum vocat ante tribunal.
 Accessit Dominus: Præses, quem cura sciendi
 Urgebat, quali Iesus sit origine natus,
 Immotos oculos in eo sine fine tenebat:
 Et quoniam gentilis erat; dubitabile verum
 Esse verebatur, ne quis fortasse Deorum
 Semine progenitus, vel Cælo Jupiter ipse
 Venerit, humanâ lustrans sub imagine terras,
 Scitatur patriam, quæ sit fortuna parentum,

Vivendique modus, pariter tot mira docendi,
 Quæ tandem Solymam veniendi causa, seorsum
 Inquirit. Jesus à Præsede tanta rogatus,
 Verba premit: Præsides, dubio crescente, rogando
 Instabat; sed tu pergebas Christe tacendo.
 O Pilate! dies, quâ gentibus aureus ille
 Sol Evangelii dabitur lucere, moratur
 In Patris æterni placitis suspensa, quiesce,
 Donec Romanis, tenebrarum nube remotâ,
 Luceat alma Fides: Iesum non esse nocentem,
 Sufficiat didicisse, Penès te stare, severo
 Ore tonas, Dominum rigidæ subducere morti,
^{Joan.} ^{19.10.} Vel crucis immani tormento tradere; verum
 Infipidæ sterilésque minæ! nam nullus amantem
 Terror mortis habet: descende profundius ergo
 In Domini responsa: Tibi, Pilate, potestas
 In me nulla foret penitus, nisi desuper illam
 Ex Superum placito jussu tibi fata dedissent,
 O qui difficili versatis in axe bilancem
 Iustitiæ, vestris commissa negotia curis
 Sollicitâ trutinante manu; notat omnia summus
 Arbitrator; ambiguam vigili ratione stateram
 Aspicit, & vestros (sed quis considerat illa)
 Ad tenues scrupos & grana reponderat actus.
 Implicitus dubio Præsides, curisque gravatus,
 Alta reascendit: quo viso vulgus hiabat
 Auribus arrectis, cupidum responsa sciendi,
 Quæ dederat Iesus: Præsides caput atque lacertos
 Concutit ad modicum; tandem sic ora relaxat
 Indignatus ego, vestroque furore coactus
 Descendi, super hoc, quod vincetus Filius almæ
 Numinis esse velit, solidas inquirere causas;
 Sed me frustratum lusit temerarius error,

Suspenditque magis: quis enim secreta Deorum
 Abdita, quantumvis vegetæ fit acumine mentis
 Præditus, humano poterit cognoscere sensu.
 Non est, quod refero, gentilia sacra sequentis
 Vana volubilitas, ut gens Iudæa putabit;
 Nec favor ullus adest: juro per nobile lumen!
 Quod Deus à Mundi primâ statione diebus
 Præfecit, moneoque Patres, accommodet aurem,
 Quisquis amat ratione regi: pronuntio vinctum
 Criminis immunem. Variato examine testes
 In latus alternum verti, & mera falsa locutos,
 Convici liquidò, nec eos hinc ulla remordet
 Culpa: quid est, superi! quod vestros impedit iet?
 Quod caput est, timeo, ne quis sub imagine vincti
 Divorum latitet; jubet hoc me credere, Patres,
 Prodigiosa manus, quâ morbos sustulit, unâ
 Voce salutari pepulit de sede malorum
 Spirituum faces: nunquid sine Numine, vitæ
 Luce reaccensâ, potuit mandare sepultis,
 Ex tumultis prodire foràs? exempla loquuntur
 Publica, non vanis anuum rumoribus urbi,
 Ut commenta solent, hæc sunt illata. Profectò
 Omnia si desint, collecta modestia frontis
 Crimen abesse docet: placidâ est gravitate decor,
 Si patriam, gentemque rogo: si blandior, ora
 Vertit humi: stomachor; suspenso totus inhæret
 Sideribus vultu: sævam dum fulmino mortem
 Intentoque cruces, manet imperterritus. Ergò
 Iustitiam peramate, viri! Si legibus utar,
 Quis uti teneor; fas est dimittere Iesum:
 Si rectâ ratione; jubet prudentia vinctum
 Libertate frui: si denique consulo jura,
 Quæ Deus humanis inscripsit cordibus; omnis

Eri-

Eripitur vindicta mihi. Convincitè Patres
 Me, si vana loquar: si non; dimittite Iesum,
 Hæc dum Præses ait, malefuado murmure Scribæ
 More susurronum dementant pectora plebis;
 Accendunt populum gravius, jurantque, Pilatum
 Ex odio gentis captivi probra tueri,
 Quærere dissidium Iudæ, gaudere ruinâ
 Interitûque Iacob: cui junctis viribus omnis
 Opponenda manus. Plebs omnis acuminat aures
 Patribus applaudit, positâsque refuscitat iras.
 Vana superstition! clamat, quis credat Olympi
 Indigetes venisse Deos, hominûmque figurâ
 Assumpsisse? patet nobis, miracula vincit,
 De quibus annosæ cecinerunt classica matres,
 Dæmonis auxilio, vel nunquam facta fuisse:
 Mentitur facies; tegitur sub floribus atrox
 Bufo, vel atroci bufone nocentior aspis.
 Tolle nefas; affige cruci: te scandala magnis
 Exemplis cohibere decet; nec gratior ulla,
 Crede Pilate, potest mactari victima Divis,
 Quàm sceleratus homo. Posito clamore, Pilatum
 Patribus exponit, quæ sit cautela ferendi
 Iustitiæ fasces; præsertim quando peractis
 Officiû curis, operum censura timetur.
 Tiberius summis, ajebat, honoribus æqui
 Ornat cultores; è contrâ maximus osor
 Est injustitiæ: quid creditis esse futurum,
 Si Romam vaga fama ferat, me Præfide, tantis
 Prodigis celebrem, sublatum morte prophetam
 Cæsaris ira nocet! si vos (hîc verba Pilatus
 Sollicito nisu bis tærque resorpta momordit,
 Illa tamen profert) portare pericula vultis,
 Captivum flagris cædam; sed judico mortem

Non meruisse, Viri, Pilatum denique votis
 Cedere gavisi, validis clamoribus instant,
 Utrucifigatur. Iesu cadende flagellis,
 Me videt authorem scelerum tua Curia: vestras
 In me, lictores, in me convertite plagas!

POESEOS SACRÆ ET PARTIS QUARTÆ
 INDUCTIO QUINTA.

S. JOANNES CAP. 19.

Tunc ergo apprehendit Pilatus Jesum, & flagellavit, & milites
 plectentes coronam de spinis, imposuerunt capiti ejus:
 & veste purpureâ circumdederunt eum &c.

SYNOPSIS.

*Dominus & Salvator noster Jesus Christus, à Pilato (qui per
 hanc lanienam populum à Scribis exacerbatum ad misericordi-
 am permovere satagebat) flagellis crudeliter casus, populo osten-
 ditur; at tamen Barabba seditioso latroni posthabitus, igno-
 miniose cruci à vorace Pilato adjudicatur.*

Prævia nox vario tremefecerat omine caram
 Præfidis uxorem: plangebatur noctua carmen
 Exequiale; canes ululabant; tota tumultu
 Ignoto turbata domus pellebat obortum
 Sæpius ex oculis fomnum, dormire volenti.
 Vix incepta quies mœstâ sub imagine vinctum
 Sistebat Dominæ; quo denique territa spectro,
 Se cubitis innixa levat, famulâsque relatis
 Luminibus vigilare jubet: pertæsa morarum
 Increpat auroram; quæ demùm reddita Mundo,
 Notificare finit rerum portenta marito,
 Et simul hortari, nè fasces sanguine justis
 purpuret; esse Deos, quorum metuenda citatis
 Passibus à tergo facinus vindicta sequatur.
 Conjugis ostento turbatum luridus horror
 Invadit: removet fasces; surgensque relictâ
 Sede tribunali, semel, & bis, terque retentat

Matt.

27.19.

Fa-